



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Kristóf Károly

Cím:

Nemzeti Lovarda

Forrás:

Világ

1949 III/27

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

798.2

"1949"

VILÁG
1949 MAR. 27.

798
249 Bp
Vasárnap



Az ismeretlen város

Írja Kristóf Károly

NEMZETI LOVARDA

Megnagyobbodik a Múzeum-kert. A Nemzeti Lovarda romos épületét lebontják s parkot létesítenek a helyén. Úszómedencével. A városi gyermekek paradicsoma lesz az Esterházy-utca 32-36. számú telek.

Különös épület. Nem hiszem, hogy Budapest lakosságának egy ezreléke megfordult volna benne kilenc évtizedes fennállása alatt. A Nemzeti Kaszinó urai alapították. 1856-ban Föl Miklóst felkérték a Kaszinóba. Károlyi György, Szapáry Antal és Wenckheim Béla köztölték vele, hogy őt bízzák meg egy fedett »manézs« terveinek elkészítésével. 1857-ben készült el a Nemzeti Lovarda a lovaglás sportjának növelésére. Tágas lovaglőhelyisége volt, nézőtérrel, megfelelő öltözőkkel, istállókkal.

Egyszerű pesti lakosnak abban az időben »októ« volt a bemenet. Csak kaszinótárogok és tisztek használhatták. A grófnők itt tanulták meg a csikó-zablával való vezetést,

majd a feszlőzabla használatát. Cserháj-réteg beritotta a lovarda földjét, nehogy nagyot puffszajon a lóról leesett delnő.

Magyar szó alig hangzott fel az épületben, inkább ezek: »Passage«, »plafée«, »redoppee«, »levadás«, »terre à terre«, »courbettes« s hasonló lovas-műszavak, no meg a lovak neve...

Később már a bankvilág vezetőinek leányai is megjelentek reggelenként a lovardában, népszerű színésznők, kitartott hölgyek s ha először ültek a ló hátán, már megörökítette azt a nevezetes eseményt valamelyik társasági újság fotóriportere.

Emlékezzünk vissza a Nemzeti Lovarda bontása előtt Rakovszky Iván miniszter parlamentári bejelentésére, amelyben közölte, hogy lovaspóló pályát épít, mert hiszen »akad ottthon mindenkinek egy pár lovaglőcsizmája, meg bricsesze, aztán lemegy az istállóba s kiválaszt magának egy nem túlságosan magas hátsólovat...«